

Kunnostetut laivahuonekalut muotia maailmalla

Vanhat laivan baarin tuolit sopivat mainiosti ravintolan baarituelleiksi, kuten ruotsalaisessa Erik'sin kalaravintolassa. Nämä tuolit eivät kaadu.

SEIJA VUORELA

Lisääntynyt mielenkiinto purjehtimiseen ja se romanttinen hoito, joka liittyy lähes kaikkeen merenkulkuun liittyvään, on lisännyt kiinnostusta merenkulkuun ja laivoihin liittyviin vanhoihin esineisiin ja niiden keräilyyn. Ne muodostavat nykyään oman erikoisalan antiikkiesineiden joukossa, meriantik-kin.

Meriantikkiin ei päde tavallinen antiikin määritelmä, että sen on oltava yli 100 vuotta vanhaa. Itse asiassa vain aniharva saatavilla oleva meriantikkiesine on ajalta ennen 1800-lukua. Tätä vanhempi esineistö kuuluu pääasiassa museoihin.

Kun vanhat alukset romutettiin, myös niiden käyttöesineet ja sisustukset tuhoutuivat tai hävisivät suurimmaksi osaksi. Vanhempi esineistö käykin yhä harvinaisemmaksi päivä päivältä. Meriantiksi

lasketaan jopa esineistöä, joka on peräisin viimeisten sotien ajoilta.

Meriantikkiin kohdistuneen kiinnostuksen myötä kysyttyjä ovat erilaiset laivan sisustukseen kuuluvat osat, kuten mahonkiset tuolit, pöydät, kaapit, vuoteet ja paneeloinnit, jotka saattavat olla hyvinkin kauniisti puu-upotuksin koristeltuja. Jopa täydellisillä kapteeninhyteillä olisi kysyntää.

Maailmalla laivojen sisustuksessa käytetyt ja kunnostetut huonekalut ovat todellinen muotivillitys. Eivätkä kaikki halukkaat ostajat ole suinkaan edes innokkaita purjehtijoita ja veneilijöitä.

Minulla on asiakkaana eräs nuori aviopari, joka halusi häälahjaksi Giuseppe Verdi -laivasta peräisin olevan vuoteen. Sen jälkeen he ovat pyytäneet lahjoikseen näitä vanhoja laivahuonekaluja ja ostaneet niitä itsekkin. Kohta alkaa tuntua, että olen kalustanut

koko heidän kotinsa. Eikä heillä ole mitään tekemistä meren tai edes veneilyn kanssa, kertoo **Manfred Braun** baselilaisessa Sjöfartygsmagasinet-galleriassaan.

Me suomalaiset tunnemme hänet paremmin Tukholman Vanhassa kaupungissa sijaitsevan Sjöfartygsmagasinetin Fredinä. Tuon liikkeen, joka on tupaten täynnä erilaista meriantikkia, laivakelloja, kompasveja, sekstantteja, laivamalleja, lyhtyjä sekä erilaisia pieniä nippeleitä, joita laivoissa on ollut viljalti.

— Kaiken aikaa romutetaan 1920–50-luvulta peräisin olevia laivoja. Niiden sisustukset ovat tai ovat ainakin olleet erittäin kauniita ja useimmiten juuri punaista mahonkia. Romuttamisvaiheessa nuo huonekalut ovat tosin joskus varsin surkeassakin kunnossa.

Minä ostan koko laivan sisustuksen. Laivojen romuttajille puuosat ovat vain hankalia ja epätoivottavia ja ne ovat juuri sitä mitä minä haluan. Minulla on alihankkijoita, jotka irrottavat kaiken. Minä itse pidän vain huonekalut, seinäpaneelit, ruorit jne. ja mitä liikkeisiin sopivaa niissä kulloinkin sattuu olemaan Braun kertoo.

— Niinpä erästä laivasta irrotettiin taidokkaana mosaiikkityönä tehty uima-allas kokonaisuena ja eräs italialainen teollisuuspohhatta halusi sen vuoristossa olevalla huvilalleen. Se kuljetettiin sinne kahden helikopterin välissä ja laskettiin juuri sille varatulle paikalle.

— Irrottamisen jälkeen huonekalut kunnostetaan siten, että seuraavastakin laivastaperäisin oleva huonekalu sopii väriykseltään yms. aikaisempien seuraksi. Kaappeihin esimerkiksi joudutaan usein laittamaan takaseinä, nehan ovat tavallisesti rakennettu kiinteiksi, joten niissä ei ole alunperin ollut taustaa lainkaan.

— Monta kertaa myös näkee, että mahonkihuonekalut on maalattu päälle useampaankin kertaan. Täytyy vain nähdä, mitä siellä pohjalla on ja mitä niistä saa kunnostukseksi.

Lopputuloksena ovat huonekalut, joita moni ei tahdo ensin uskoa vanhoiksi, niin hyväkuntoisia, kauniita ja kiiltäviä ne ovat. Messinkilistat ja -

Göteborgilaisen Hotel European Verdi-sviitissä on 1940-luvun italialaisesta Giuseppe Verdi -matkustajalaivasta peräisin olevat kalusteet.

Braun oli alunperin sveitsiläinen merimies (!), joka lomallaan purjehti omalla veneellään Itämerelle ja Suomenlahdelle. Tukholmassa hän näki veneen, jonka halusi ehdottomasti ja sen rahoittamiseksi vanha vene myytiin.

Niin hän jäi Ruotsiin, osallistui erään elokuvan tekemiseen, jossa täytyi osata käsitellä juuri sitä venettä, josta

hän oli haaveillut. Vastaavannaisia töitä alkoi tulla muitakin. Siinä oheessa hän alkoi kerätä meriantikkia ja kun sitä oli varastollinen hän päätti perustaa liikkeen. Sjöfartygsmagasinetin.

Nyt liike on siis paisunut kansainvälisiin mittasuhteisiin. Tukholman liike on pääliike ja se on perinteisimmin meriantikkiliike. Lontoon liike on St Katharinen telakan tienoilla olevalla muodikkaalla alueella ja Baselissa on tyylikäs suuri galleria, joka on keskittynyt lähinnä juuri huonekaluihin. Nyt toiminta on paisunut niin suureksi, että toimintaa suunnitellaan USA:han ja Japaniin, joissa kiinnostus etenkin vanhojen laivojen huonekaluja kohtaan on suuri.

Baselin liike on oma lukunsa. Sen suuresta yläkerästä galleriasta vuokrataan tiloja myös muille eikä niillä tarvitse olla mitään tekemistä meren kanssa. Siellä onkin esillä säännöllisesti ruotsalaista lasia samaten göteborgilaisella kiinalaisen posliiniin erikoistuneella AntikWestillä on siellä jopa jatkuva näyttely.

Kiinnostus vanhoja laivahuonekaluja kohtaan lisääntyy ja uusia ostajia ilmaantuu lisää, mutta riittäkö myytävää?

Kyllä ne minun elinikini riittävät. Yhdessä laivassa on paljon huonekaluja, satoja tuoleja, kymmeniä kaappeja jne, joten niitä riittää pitkäksi aikaa eteenpäin.

Banque Indosuezin Tukholman Norrmalmstorgin korttorin konferenssihuoneen sisustukseen on käytetty yksinomaan vanhoista laivoista peräisin olevia huonekaluja, jotka kunnostettuina ovat näin upeita vahvoine messinkiosinein.

Laivahuonekalut ovat maailmalla varsin suosittuja johtajien työhuoneiden kalusteina.

osat on kiilloitettu ja oiottu ja niin ne ovat jälleen mitä suurimmassa määrin salonkikelpoisia.

Nämä huonekalut ovat olleet jo useamman vuoden todellinen kuumu muoti Euroopassa ja Englannissa. Etenkin saksalaiset, italialaiset ja sveitsiläiset ovat niihin innostuneita. Ranskalaiset jopa niin, että Sjöfartygsmagasinet oli kut-

suttu esittelemään lähinnä juuri näitä huonekaluja Ranskan Meri-instituutin järjestämään näyttelyyn "Des Bateaux pour des Hommes". Vastaavannaisia kutsuja hänelle salee tuostakin. Mutta että sveitsiläiset ovat innostuneita, eihän heillä ole edes merta.

— Ehkä juuri siksi, hymyilee Braun. Olenhan minäkin sveitsiläinen.